

*Nenabídl jsem jí ujištění, po kterém tak zoufale prahla. Nejsem podělanej lhář. Sundal jsem si koženou bundu a pak i tričko a zastrčil si ho vzadu za džíny. Ušklíbl jsem se na Peyton a ta polkla a zadívala se na Bishopa. Proběhl mezi nimi tichý dialog. Na to se později zeptám.*

*Peyton přistoupila k Bishopovi a podala mu Micaelu.*

*Jakmile byla dcera v bezpečí, vyrazil jsem, odstrčil Peyton z cesty a sevřel ruku kolem Carterova hrdla. Peyton za mnou zavřeštěla, všichni ostatní však ztichli. Silně jsem ho svíral, až jsem cítil, jak mi jeho hrdlo pod dlaní ochabuje. „Nemáš tušení, jak dlouho jsem na tohle čekal...“*

*„Můžeme přestat s tou teatrálností? V místnosti je dítě. Nevím, jak vy, ale já mám pocit, že by to nebylo správný...,“ zamumlal v pozadí Eli.*

*„Bí?“ požádal jsem ho, nespouštěl jsem však oči z Cartera.*

*Počkal jsem pár vteřin, než se Bishop s Micaelou v náručí odvrátil. Na okamžik mě to vytrhlo z mého vzteku, ale ne dost, abych Cartera nezabil. Jenom abych si uvědomil, že mám na pásku připevněný nůž. Vytáhl jsem ho a jediným pohybem mu podřízl hrdlo, až mi jeho krev zastříkala hrud’.*

*Brantley se za mnou uchechtl a položil mi ruku na rameno. Carterovo tělo dopadlo s hlasitým zaduněním na podlahu.*

*Hector si za mnou odfrkl. „Nemůžu nikoho z vás nechat bez dozoru.“*

*„Nenávidím ho,“ odpověděl jsem upřímně.*

*Otočil jsem se na patě a přistihl Bishopa, jak se na mě kření, zatímco Micaele zakrýval oči a uši. „Za to, že se do tohoto zapletl, nebo že byl tvrděj z pomýšlení na Tillie?“*

*„Mě taky sejmeš? Protože musím říct...“ Brantley si přes džíny sevřel péro. „Něco na ní mě...“*

*Strčil jsem do něj a setřel si krev z tváře. „Jdi do prdele.“*

*Hector potřásl hlavou jako otec kárající své děti, než se ohlédl po třech mužích, kteří stáli za Peyton. „Máme nějaký problém?“*

*Zavrtěli hlavami.*

*„Fajn. Protože jestli některého z vás znovu uvidím, seznámíte se s druhým koncem mé hole. To se týká i tebe, Peyton.“*

*Peyton se zarazila a očima zoufale vyhledala ty Hectorovy. „Můžu jít?“*

*„Jsem všelijaký, děvče, ale dali jsme ti slovo. Tys mu vrátila dceru, my ti věnujeme život.“*